

Boekbespreking

VERSLAG VAN DEN DIENST VAN HET BOSCHWEZEN IN NEDERLANDSCH INDIE OVER HET JAAR 1929.

De late verschijning van dit jaarverslag ontnemt daaraan aktueel belang en vormt een tegenstelling met mededeelingen van het centraal kantoor voor de Statistiek, omtrent den invoer en uitvoer in Nederlandsch Indië over de maand Februari 1932, die in het begin van Maart 1932 reeds door de kranten in Nederland vermeld konden worden. Efficiëntie lijkt bij den dienst van het boschwezen, wat het onderdeel jaarverslag betreft, ver te zoeken. De inleiding en mededeelingen van algemeenen aard versterken dezen algemeenen indruk.

De toenmalige houtvester A. E. J. Bruinsma schreef in 1892 in zijn verhandeling over het boschwezen in Nederlandsch Indië, opgenomen in de Indische Gids als een der toekomst-verwachtingen voor de djatiboschen de geleidelijke uitbreiding van het aantal boschdistrikten tot een maximum van vijf en twintig tegen het tijdstip, dat de exploitatie tot één honderdste van het gezamenlijke djatiboschareaal, dat is een jaarlijksche kapvlakte van 6500 ha met een opbrengst van ca 225000 m³ djatitimmerhout, zal zijn opgevoerd.

Volgens het jaarverslag over 1929 was de djatiboschoppervlakte op Java en Madoera binnen de boschgrens 785000 ha, de uitgestrektheid die in 1929 met djati werd beplant bedroeg 9700 ha en de hoeveelheid verkregen djatitimmerhout was 532000 m³.

Ter verkrijging van een iets uitgebreider overzicht kan het volgende opgemerkt worden. Op Java en Madoera is het boschgebied verdeeld tusschen het djatibedrijf en den dienst der wildhoutboschen. Tot het eerste behooren 722000 ha djatibosch binnen de boschgrenzen en 21000 ha in stand te houden wildhoutbosch (in hoofdzaak schermbosch) en de dienst der wildhoutboschen omvat 63000 ha djatibosch en 1627000 ha in stand te houden wildhoutbosch. Bovendien is er op Java en Madoera nog een oppervlakte van 572000 ha niet in stand te houden wildhoutboschen: dat zijn terreinen waaromtrent nog beslist moet worden welke bestemming daaraan gegeven moet worden. Vermoedelijk zijn laatstbedoelde gronden voor een aanmerkelijk deel bestemd om gevoegd te worden bij de in stand te houden wildhoutboschen en overigens kunnen zij dienen voor uitbreiding van het djatiboschterrein, voor Europeesche kultures (erfpacht), of voor Inlandschen landbouw.

Ter volledigheid wordt hier vermeld dat het boschgebied in de Buitengewesten een oppervlakte inneemt van 121.246.000 ha, verdeeld over 13 dienstkringen.

De bovengenoemde djatiboschoppervlakte behoorende bij het djatibedrijf van 722000 ha is verdeeld over 35 beheers-eenheden; hetgeen een gemiddelde oppervlakte van bijna 21000 ha voor iedere beheers-eenheid wordt, in werkelijkheid liggen die oppervlakten tusschen 13000 ha en 34000 ha. De oppervlakte in stand te houden wildhoutbosch ressorteerende onder het djatibedrijf is verdeeld over 4 van de genoemde beheers-eenheden.

Sedert Bruinsma in 1892 zijn verhandeling opstelde is de djatiboschoppervlakte toegenomen van 650.000 ha tot 785.000 ha, dat is met 21 % en in het vorig jaarverslag werd er reeds op gewezen, dat verwacht werd dat binnen niet te langen tijd de djatiboschoppervlakte tot boven 800.000 ha zou stijgen.

De dienst der wildhoutboschen op Java en Madoera is verdeeld over 19 beheers-eenheden.

